

ЖАБИТЪ.

Дно блато замръзнуло бѣше,
Жабитѣ се на дъното скрили,
Треперѣли и си говорили:
„Ахъ, дано пакъ пролѣтъ да додѣше,
Дано ледѣтъ пакъ се растопѣше,

Да излѣземъ на брѣга на припекъ
Като славей бихме сладко пѣли.“
Пролѣтъ дошла и леда стоида,
Жабитѣ сѣ на брѣга излѣзли,
Надули се и закрекечели,
Па запѣли старата си пѣсень,
Както всѣка пролѣтъ ихъ пѣли.

ИГРА НА ПАРИ.

Петъръ и Илия отивахъ на училището. Май-
китѣ имъ бѣхъ дали пари, за да си купятъ
по една тетрадка.

— Още е рано, казваше Илия, седни да
си отпочинемъ. Той мислѣше какъ, какъ да взе-
ме Петровото петаче.

За това извади своето, взе да го раздрънкова и
започи да учи Петра, какъ се играело на пари. Тѣ
починачъ да играхтъ.

Играхъ, играхъ на шега, до гдѣто обѣричхъ на
истина.

— Мое е петачето, извика Петъръ.